

digheter, hvarunder de tilltalade hållit sina ifråga-
varande anföranden än äfven till innehållet i det mani-est

STAD

fest, som kongressen antagit i anslutning till omförmälda
jämte öfriga talares anföranden, måste anses utredt, att en-
hvar af de tilltalade med sitt anförande, äfven om detta ej
inneburit direkt uppmaning till brottsligt förfarande, lik-
väl åsyftat att söka förleda dem, för hvilka anförandet var
afsedt, att inför ett förestående krigsutbrott anordna stor-
strejk för att därigenom förhindra användandet af rikets
stridskrafter för afsedda ändamål.

ty och som såväl på grund af de vid tiden för hållan-
det af kongressen rådande utrikesförhållanden och de däraf
här i landet föranledda militära och administrativa åtgär-
der som ock med hänsyn därtill att kongressen i betraktan-
de af dess omfattning och sammansättning måste anses hän-
förlig till sådan menighet, som i 8 kap. 3 § strafflagen
sägs, de tilltalade genom hvad de sålunda låtit komma sig
till last måste anses hafva gjort sig skyldiga till försök
att förleda till sådant brott som afses i 6 § 3 mom. samma
kapitel;

alltså pröfvar Rr:n rättvist på det sätt bifalla
åklagarens i målet förda talan att de tilltalade dömas
jämlikt 8 kap. 8 § strafflagen, jämförd med 3 § och 6 § 3
mom. samma lag för försök att förleda till landsförräderi
att hållas till straffarbete, Höglund tre år, Oljelund ett
år sex månader och Hedén ett år,

hvarjämte Höglund, Hedén och Oljelund jämlikt 30 §
i sagda kapitel dömas förlustiga medborgerligt förtroen-
de, intill dess ett år förflutit från det de efter utstån-
det straff blir vit frigifna.